

እግዚአብሔር የሚጠላቸው ስድስት ነገሮች ናቸው፤ ሰባትንም ነፍሱ አጥብቃ ትጸደቀዋለች ትዕቢተኛ ዓይን፤ ሐሰተኛ ምላስ፤ ንጹሕን ደም የምታፈስስ እጅ፤ ክፉ አሳብን የሚያበቅል ልብ ወደ ክፉ የምትሮጥ እግር፤ በሐሰት የሚናገር ሐሰተኛ ምስክር፤ በወንድማማች መካከል ጠብን የሚዘራ። (ምሳሌ ፮፡፲፯-፲፱)

ይቅርታ ምሥጢር ነው።

ዳዊት ቀድሞ ባየው በአፍላገ ዮርዳኖስ፤ በዕደ ዮሐንስ ተጠምቀህ ክርስቶስ፤ አዳምን ባሳተው በሰይጣን ዲያብሎስ፤ ክርስቶስ ተፈተንክ ገዳመ ቆሮንቶስ።

ከሁሉም ይበልጣል ይኼ ምን ታላቅ ነው በምድር ሥጋ ለብሶ ፈጣሪ የሆነው። ሷ ቀን ሷ ሌት ገዳመ ቆሮንቶስ፤ ይኼን ምን ምን ታላቅ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ አዳምን ሄዋንን በገነት ያሳተው፤ በበለስ አታሎ ከአምላክ የለያየው፤ ጌታንም በእንጀራ ቀርቦ ሊፈትነው፤ ገዳም መጥቶ ነበር ጥንት እንደለመደው። በምን ድል ማድረግን ጌታ አስተምሮናል፤ ሁሉ እንደ እምነታችን ይደረግልናል።

እኔም አንተም አንቺም ሁላችንም ዛሬ፤ የምንሆነው ምን እንዲያሰጠን ፍሬ፤ በታላቅ ወንጌል ቃል ጌታ እንዳስተማረን፤ በይቅርታ እንጀምር ይቅር ተባብለን። ቂም ይዘን እንዳንቆም ትናንትን አስበን፤ ዛሬ ሌላ ቀን ነው እንኑር ተስማምተን።

እንደ ጌሴም ምድር ክብርህን አሳየን፤ አቤቱ አባታችን እኛንም አስበን። ከሁሉ የሚበልጥ አንተ ዘንድ የሚያደርስ በውስጣችን አፍስስ የይቅርታ መንፈስ። ታላቁን በረከት አባታችን ሰጠን፤ ይህ ነው ጥያቄአችን ይቅርታህ ይድረሰን። ከቤት ካልጀመረ ሰላምና ፍቅር፤ ውሸት ነው አይሆንም ጸጥ አትልም ምድር

በእኔም በአንተም በአንቺም የይቅርታ መንፈስ፤ በቤት በኑሮአችን በውስጣችን ይገነሥ። የሰው ቃል አይደለም የፈጣሪ ቃል ነው ይቅርታ ለሰው ልጅ ገንዘብ መድኃኒት ነው በግብር እንፈጽም የወንጌልን ነገር፤ ይቅርታ ታላቅ ነው ለእርቅ እንደራደር

ሃያ ዓመታት ያህል በትዳር የኖረች፤ መካን በመሆንም መውለድ ስላልቻለች፤ ስለ ርብቃ ብሎ ጸሎት ላቀረበው፤ እግዚአብሔር ይስሐቅን ሰማው ተለመነው። ተዘግቶ እንዳልነበር ማሳገጥ ተፈታ፤ ርብቃ ጸነሰች መካኒቱ መንታ። ከአንድ ማሳገጥ ውስጥ በአንድ ላይ የኖሩ፤ በዘጠኝ ወር ዕድሜ ጠብ ግሬያ ጀመሩ። ገና በልጅነት ትንንቅ የገጠሙ፤ ዓመታት ሞላቸው አድገው ሳይሰማሙ።

በሰው የደረሰው የጸብ አምባ - ንግግ፤ ያዕቆብም ደርሶበት ተለያይቶ ኖሮ፤ ሃያ ዓመታት ያህል ወንድሙን ሳያየው፤ መታረቅን ነበር ቀድሞ የወሰነው። ወደ ሴይር ምድር ወደ ኤዶም አገር፤ መልእክተኞች ላከ ያዕቆብ ሊደራደር። ፍየል በግ አህያ ላም ግመል አውጥቶ፤ ለኤሳው የሚሆን እጅ መንሻ አዘጋጅቶ፤ ፈርቶ ተንቀጥቅጦ እራሱን አዋርዶ፤ ያእቆብ በሕዝቡ ፊት ባሪያ መባል ፈቅዶ፤ ወደሱ ሲመጣ ሊገናኘው ኤሳው፤ «ጌታዬ» በማለት አምስት ጊዜ ጠራው። ያዕቆብ ኤሳውን ሲያይ ዓይኖቹን አንሥቶ፤ ይሰግድለት ጀመር ወደ ምድር ተደፍቶ፤ የተሰበረ ልብ ይኼ ነው ይቅርታ፤ ቂም - በቀል የሌለው ልቡ የተፈታ። የሰማንያ ዓመት ሰው ሰባት ጊዜ ሰግዶ፤ ይቅርታ ጠየቀ እራሱን አዋርዶ።

ያንን እንሻለን ዛሬም በምድራችን፤ የወንድማማች ነው ቅያሜ ጸባችን። መሃናይም ብለህ በጠራኸው ሰፍራ፤ መልካም ዜና ሰማህ ስለ ዕርቅ ተወራ። እስከ ንጋት ድረስ ሌሊት የታገለህ፤ ምን ዓይነት ጸጋ ነው አምላክህ የሰጠህ። ያዕቆብ ከአንተ እንማር ለእርቅ መደራደር «ጌታዬ ነህ» ብሎ ባሪያ ሆኖ ማደር። የአባቶችህ አምላክ የአብርሃም የይስሐቅ፤ ያዕቆብ ተለመነህ ልብህን ስለሚያቅ።

የሃያ ዓመታት ጸብ በሰላም ተፈታ፤ በእግዚአብሔር አገልጋይ በያዕቆብ ይቅርታ እስከ መፍትሄ አምጡ እኛስ ምን እንማር ተስማምቶ ለመኖር ከተጣለነው ጋር። በአፋችን አውጀን ሰላም ፍቅር አንድነት፤ «አሜን ይሁን» ብለን ኖረናል ብዙ ዓመት

ስለ ሰላም ሰብከን ስለ ፍቅር አውርተን፤
ትናንትም ታይተናል ጸብ ጥላቻ አፍርተን።
የአምናው የታች አምናው የቀደመው ዘመን
ያለፈው ይበቃል የልዩነቱ ቀን።
በአንድነት እንቁም በአፍ ሳይሆን በተግባር፤
ሰላምን እናውጅ ፍቅርን እንግር።
ትንሹን ንቀነው ትልቁን ደፍረነው፤
«ምን ያመጣል» ብለን ደሃውን ትተነው፤
ኖረናል ዝንተ ዓመት ቃል እያፈረሰን፤
በሽንጎ ፊት ቆመን እየተካሰሰን፤
የልዩነት ዘመን እንዳይኖር ከእንግዲህ፤
እስኪ እኔና እናንተ እንጀምር ከእዚህ።
ጦር ሳይኖር በእጃችን ሰይፍና ስለት፤
ቂም በቀል ገደለን የማይሆን ልዩነት።
ወዴት ሊደረስ ነው ይብቃን መተላለፍ፤
እንደምን አቃተን ለፍቅር መሸነፍ።
ታሪክ አይበላሽ ሃይማኖት አይጥፋ፤
ለምን ይጨልማል የነበረን ተስፋ?
አንድ ሆነን እንኑር መናናቅ ይቅርብን፤
በራችን ክፍት ነው አብረን እናመስግን።
በመራራቃችን ደስ እንዳይለው ሰይጣን፤
የክርስቶስ ልጆች ፍቅር ነው የሚያዋጣን።

**የይቅርታ ሰዎች አድርገን ክርስቶስ፤
በእምነት የምንጓዝ እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ።
ገና ሳይረዳ የራእዩን ምሥጢር፤
ሂድ ብትለው ሄደ አንዳች ሳይጠረጥር።
እኛም የአንተ ልጆች ከጴጥሮስ ተምረን፤
ዛሬ ለመታዘዝ ዝግጁዎች አድርገን።**

ታሪቁ የሚል ወንጌል በእጃችን ጨብጠን፤
ኅብረት አልባ ሆነን መለየትን ወደን።
ድንገት ከተፍ ይላል ሞት የሚሉ እንግዳ፤
ተጣልተን እርስ በርስ ቤት ሳይሰናዳ።
አሁን ነው ማስተዋል መጠራት ሳይመጣ፤
ማንም ሰው አያውቃት ያቺን የጥሪ ዕጣ።
ፈጣን ነው ዘመኑ ቶሎ እያለፈብን፤
በዓለም ትርምስምስ ቃል ባክኗል ኅሊናችን
እርቅን ገንዘብ አናርግ ሁላችን በእመ አምላክ
የምሕረት መንፈስ ከእግዚአብሔር እንዲላክ
በአንድነት ተስማምተን ተዋደን እርስ በርስ
ወደቀደመችው ፍቅር እንመለስ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር!!
አብርሃም ሰሎሞን!!
የካቲት ፲፩/፳፻፩ ዓ.ም.